یادداشت

نظم نوین جاده‌ای با پلیس راهور مغزافزار

سیدتیمورحسینی
رئیس پلیس راهور فراجا

پلیس راهنمایی و رانندگی به‌عنوان یکی از مهم‌ترین نهادهای تخصصی در ساختار اجتماعی و شهری کشور، نقشی حیاتی در مدیریت جریان ترافیک، امنیت جاده‌ای و ارتقای فرهنگ رانندگی ایفا می‌کند. این نهاد که با عنوان «راهور فراجا» شناخته می‌شود، در دهه‌های اخیر از یک ساختار صرفا اجرائی و سنتی، به نهادی هوشمند، تحلیل‌محور و مجهز به فناوری‌های نوین بدل شده است. در چنین شرایطی، نظم نوین جاده‌ای در کشور ما با پیوندی نظام‌مند از دانش، فناوری، فرهنگ‌سازی و حضور انسانی، در حال شکل‌گیری است.

پلیس راهور امروز دیگر صرفا ناظر عبور و مرور نیست، بلکه بازیگری هوشمند در صحنه مدیریت بحران‌های ترافیکی و امنیت حمل‌ونقل شهری و برون‌شهری است. ساختار این نهاد بر پایه سه اصل کلیدی طراحی شده است: مدیریت داده‌محور، فناوری هوشمند و توانمندی انسانی. با استاندارد شکل‌گیری پلیس ترافیک با استناد به این اصول، راهور فراجا در مسیر نوسازی‌ها، ارتقای تجهیزات و بازنگری‌ها، گام‌های بلندی را برداشته است. در نتیجه شاهد شکل‌گیری پلیس ترافیکی آینده‌نگر هستیم که با بهره‌گیری از سامانه‌های بینایی ماشین، رادارهای تحلیلی، حسگرهای محیطی، اینترنت اشیا و GIS به رصد دقیق و مستمر وضعیت راه‌ها، رفتارهای رانندگی و موقعیت‌های حادثه‌خیز می‌پردازد.

در این میان، توسعه سیستم «پایش پارادایمی جاده‌ای» یکی از اقدامات مغزافزار فراجا است. در روش‌های کلاسیک، بررسی‌ها برای نظارت چشمی به دوربین‌های غیرتحلیلی متکی بودند. این روش نوین با استفاده از اطلاعات محیطی و تحلیل کلان‌داده‌ها، دید جامع و آینده‌محور از وضعیت ترافیکی می‌دهد. به بیان دیگر، پلیس می‌تواند نه‌فقط وضعیت فعلی، بلکه الگوهای پرخطر، موقعیت‌های بحرانی و رفتارهای احتمالی رانندگان را شناسایی، تجزیه‌وتحلیل و پیش‌بینی کند. این امر به فرماندهی عملیات ترافیکی کمک می‌کند تصمیم‌گیری در لحظه، تخصیص بهینه منابع و مقابله با آسیب‌ها و حوادث را انجام دهد.

یکی دیگر از محورهای پژوهش پایه راهور فراجا، یکپارچه‌سازی پایش برخط مناطق حادثه‌خیز و تحلیل رفتاری رانندگان و کاربران جاده است. دوربین‌های جدید با تکنیک تحلیل تصویری و الگوریتم‌های ماشینی، قادر به شناسایی و تشخیص حرکات پرخطر رانندگان (نظیر تغییر لاینی، سرعت غیرمجاز، عدم رعایت فاصله ایمن و...) هستند. این داده‌ها به بانک اطلاعاتی پویا و قابل تحلیل منتقل می‌شوند تا مدیریتی در سطح ملی از تصمیم‌های علمی و آماری پایه‌ای ارائه دهند.

پلیس راهنمایی و رانندگی ضمن بازنگری در شیوه‌های جذب، آموزش و ارزیابی همکاران، گام مهمی در ارتقای شخصیت‌های حرفه‌ای و اخلاقی مأموران ترافیکی برداشته است. افزایش تاب‌آوری هوش هیجانی و مهارت‌های میدانی، ازجمله تکنیک‌های گفت‌وگو و ارتباط سازنده منتج به برهم‌کنش مصالحه‌گر، آموزش‌های مبتنی بر نوروبیولوژی، بوم‌شناسی انسانی و تحلیل سرزمینی، ازجمله مؤلفه‌هایی هستند که در دستور کار نظام آموزش راهنمایی و رانندگی قرار گرفته‌اند. نتیجه این روند، نیرویی فرهیخته، مسئولیت‌پذیر و آماده برای مدیریت چالش‌های پیچیده ترافیکی در جامعه ایران امروز و آینده است.

پلیس راهنمایی و رانندگی فراجا درعین‌حال با دیدگاه بین‌بخشی و هم‌افزا با نهادهای دانشگاهی، شرکت‌های دانش‌بنیان، مراکز تحقیقاتی و پژوهشی، مسیر نوآوری و بومی‌سازی فناوری را هموار کرده است. این همکاری‌ها باعث شکل‌گیری سامانه‌های بومی پایش تصویری، الگوریتم‌های اختصاصی تحلیل رفتار راننده، نرم‌افزارهای پیش‌بینی تصادف و سامانه‌های اطلاع‌رسانی لحظه‌ای می‌شوند. در این راستا، ایجاد پیوست‌های فرهنگی، ویرایش آموزشی و اطلاع‌رسانی فراگیر نیز نقش مهمی در ارتقای نگرش مردم نسبت به قوانین و وظایف پلیس ایفا می‌کند. نمونه بارز این رویکرد طراحی و اجرای پویش ملی «نه به تصادف» در نوروز ۱۴۰۴ بود که مورد اقبال و استقبال در سطح ملی قرار گرفت. حرکتی که هم‌زمان با صدمین سالگرد تدوین آیین‌نامه راهنمایی و رانندگی کشور، با مشارکت اجتماعی دارای جلوه امیدآفرین و فرهنگ‌ساز بود. پیونددادن تجربه یک قرن فعالیت با ابتکارات فناورانه و فرهنگی، پلیس راهور را به الگویی بین‌المللی در مدیریت ترافیکی درحال‌توسعه مبدل کرده است.

در کنار این فعالیت‌ها، راهور با توجه به تهدیدات جدید مانند بحران‌های اقلیمی، افزایش حوادث زیست‌محیطی و سوانح طبیعی، به سمت تقویت تاب‌آوری ساختارهای اقلیمی نیز حرکت کرده است. توسعه سامانه‌های پشتیبان امداد، ارتباط یکپارچه با دستگاه‌های امدادی، استفاده از فناوری‌های خودکارسازی و تحلیل لحظه‌ای، ازجمله موارد در این زمینه هستند. در واقع، پلیس راهور با ترکیب فناوری و مدیریت انسانی، از یک نهاد واکنشی به نهادی پیشرو و فراراهبردی در مدیریت شهری تبدیل می‌شود. مسیر پیش‌روی پلیس راهور فراجا تفکر هیبریدی آینده‌پژوهی و برآورد اجتماعی سرآمدی فناورانه و کارآمدی مدیریت علمی با افق دستیابی به توسعه پایدار متوازن و همه‌جانبه است. رویکرد این نهاد نه‌فقط در پاسخ به اقتضائات روز، بلکه ارائه الگوهای نوین ترافیکی، نهادینه‌سازی فرهنگ رفتاری و تثبیت نقش پلیس به‌عنوان همراه جامعه است. راهور فراجا دیگر فقط متولی قانون نیست، بلکه به عنوان حافظ جان، همراه شهروند و برنامه‌ریزی هوشمند امنیت جاده‌ای، به بخشی از زیست‌فناورانه شهری آینده ایران تبدیل شده است. پلیس راهنمایی و رانندگی فراجا در حالی صدسالگی تدوین آیین‌نامه راهنمایی و رانندگی کشور را پشت سر می‌گذارد که به یک قرن خدمت صادقانه مردمی خود افتخار می‌کند و به پشتوانه و دلگرمی این سرمایه اجتماعی، افق چشم‌انداز آینده را در راستای پاسخ‌گویی علمی به مطالبات و نیازهای کشور در حوزه وظایف مربوطه، با انگیزه‌ای قوی‌تر از گذشته، طراحی و عملیاتی خواهد کرد.

خبر

آغاز پویش «نه به کار کودک» از ۲۱ خرداد

سازمان بهزیستی، پویش «نه به کار کودک» را با هدف آگاه‌سازی و کاهش آسیب‌های کار کودکان، از ۲۱ خرداد برگزار می‌کند. طبق ماده ۳ در قانون حمایت از اطفال و نوجوانان و اصلاحیه آیین‌نامه اجرائی ماده ۶ قانون، کار کودک در موقعیت خیابان یک وضعیت مخاطره‌آمیز و مصداق آسیب اجتماعی محسوب می‌شود. کاهش مؤثر و پایدار این مسئله نیازمند توجه به وجوه مختلف آن به‌ویژه بعد فرهنگی و همراهی جامعه در این زمینه است؛ موضوعی که با وجود اهمیت، تا به حال به شکل ویژه و گسترده مورد توجه قرار نگرفته است. در همین راستا سازمان بهزیستی کشور در اجرای تکالیف قانونی خود به‌ویژه جزء ۳ در ماده ۶ قانون حمایت از اطفال و نوجوانان درصدد است یک کارزار رسانه‌ای را با موضوع «نه به کار کودک» از تاریخ ۲۱ تا ۳۱ خرداد سال جاری برگزار کند.

«شرق» از طرح جدید مجلس برای کاهش میزان مهریه گزارش داد

قانون‌گذاری مردانه

نمایندگان مجلس در ازای کاهش مهریه قابل اعمال، هیچ‌گونه حق قانونی برای زن در نظر نگرفته‌اند

شادی مکی

مهریه این روزها تبدیل به حقی برای نگرفتن شده است. در کنار برخوردارنشدن از حق طلاق، حق حضانت، خروج از کشور و... مگر با اجازه همسر، حالا آنها برای تعیین مهریه هم با محدودیت‌های قانونی مواجه شده‌اند. نمایندگان مجلس سال‌هاست دست روی این موضوع گذاشته‌اند. آنها در تلاش برای کاهش میزان مهریه، بدون در نظر گرفتن ضمانت اجرائی یا تعیین حقوق جایگزینی، هر روز در حال نوشتن طرح، مصوبه و لایحه‌ای هستند. اخیرا هم نمایندگان مجلس دوازدهم به این بهانه که مهریه تبدیل به اهرم فشار و انتقام شده و با توجیه حفظ رابطه زوجیت و البته کاهش جمعیت کیفری، اقدام به تدوین طرح جدیدی کرده‌اند؛ طرحی که اثرگذاری مهریه یعنی تنها حق زن در خانواده را به صورت یک‌طرفه و به نفع مردان کم‌رنگ‌تر از هر زمان دیگری کرده است. این در حالی است که مجلس چند سال پیش میزان مهریه قابل پیگیری برای زنان را به ۱۱۰ سکه کاهش داده بود. حالا هم در طرح جدید مجلس، با عنوان «طرح اصلاح موادی از قانون نحوه اجرای محکومیت‌های مالی و برخی از احکام راجع به مهریه»، این میزان به ۱۴ سکه کاهش یافته است. عثمان سالاری، عضو کمیسیون حقوقی و قضائی مجلس توضیح داده: «اگر زوج، مهریه تعیین‌شده توسط زوجه را تا سقف ۱۴ سکه پرداخت نکند، این موضوع ماهیت کیفری خواهد داشت که البته نوع مجازات آن به جای حبس، استفاده از پابند الکترونیکی خواهد بود». محمدتقی نقدعلی، نایب‌رئیس کمیسیون قضائی مجلس نیز خبر داده که براساس طرح جدید، صرف بدهی مهریه دیگر موجب صدور ممنوع‌الخروجی نمی‌شود.

موافقان و مخالفان چه می‌گویند: طرح جدید مجلس البته موافقان و مخالفانی دارد. در اولین قدم، دولت مخالفت صریح خود را با این طرح اعلام کرده است. روز گذشته زهرا بهروزآذر، معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده، از اعلام مخالفت این نهاد با این طرح و اعلام موضوع به مجلس خبر داده و گفته است: «این نوع تصمیم‌ها راهکار مؤثری برای تحکیم خانواده نیست. کاهش یا محدودسازی سقف اجرائی مهریه، بدون بازنگری و اصلاح هم‌زمان سایر ابعاد حقوقی روابط زوجین -ازجمله حق طلاق، حضانت فرزندان و موضوع تنصیف (قید تا نصف اموال) اموال حاصل از زندگی مشترک- نه‌تنها موجب تضعیف موقعیت حقوقی و اقتصادی زنان در خانواده است، بلکه آسیب‌پذیری زنان را در مواجهه با بحران‌های خانوادگی و حقوقی افزایش می‌دهد». زهرا خدادادی، عضو فراکسیون زنان و خانواده مجلس و از دیگران منتقدان این طرح است. او هم می‌گوید: «ما شاهد نوعی یک‌طرفه‌گرایی در حمایت از مردان بدهکار هستیم؛ درحالی‌که اصل عدالت ایجاب می‌کند طرحی با رویکرد متوازن و حمایتی برای هر دو طرف رابطه زندگی مشترک تدوین شود. زمانی می‌توانیم مهریه را که عملا تنها ابزار حمایتی بانوان است، حذف کنیم که دستیابی به سایر حقوق مانند حق طلاق، حضانت، تنصیف اموال، اشتغال، مسکن، تحصیل، خروج از کشور را برای بانوان تسهیل کنیم و از عدالت دور نشویم». علی آذری، سخنگوی کمیسیون قضائی و حقوقی مجلس شورای اسلامی اما در گروه موافقان طرح قرار می‌گیرد. او از نگاه ابزاری به مهریه می‌گوید: «ما باید با جایگزین‌هایی این موضوع را حل کنیم. نظام قضائی ما نگران است که برای بحث‌های مالی کسی به زندان نرود». البته آذری نمی‌گوید چرا مجلس آن‌قدر که به کم‌رنگ‌کردن مجازات مردان بدهکار مهریه فکر کرده به دنبال جایگزین‌های قانونی برای احقاق حقوق زنان در خانواده نبوده است. در این بین، صالح نقره‌کار، وکیل دادگستری، نظری بینابین و واقع‌بینانه‌تر دارد. او می‌گوید نباید زنان را خلع سلاح کرد: «با این طرح موافقم مشروط به اینکه این طرح در کنار سایر حقوق و تکالیف زوجین مورد نظر قرار بگیرد، مثل مسئله حضانت. شما نمی‌توانید زن را از ضمانت‌های اجرای مهریه محروم کنید، بعد بحث حق طلاق را منحصر به مرد طبق ماده ۱۱۳۳ قانون مدنی بدانید. من نگاهم این است که مجلس باید تمام اجزای نظام حقوقی خانواده را متناسب با تغییرات زمانی و اقتضائات جهان امروز مورد بازبینی قرار بدهد». درست‌بودن یا نادرست‌بودن این تصمیم را اما آنجا که پرونده‌های طلاق در جریان است، تعیین می‌کند؛ زنانی که سال‌ها برای گرفتن مطالبات خود پله‌های دادگاه‌ها را بالا و پایین می‌کنند و مردانی که نه طلاق می‌دهند و نه حقوق مالی زنان را. در این وضعیت، تعدادی از زنان در گفت‌وگو با «شرق» توضیح می‌دهند که چگونه برای رهایی از ازدواج‌هایی نامناسب و آزاردهنده و همچنین گرفتن حضانت فرزند، در نهایت ناچار شده‌اند از مهریه و تمام حقوق مالی خود بگذرند، درحالی‌که در این مسیر سخت نه قوانین فریادرس آنها بوده‌اند و نه دادگاه‌های مردسالار خانواده.

طلاق در وقت اضافه: جدایی «هدیه» از همسری بی‌کار، معتاد به شیشه و دارای سوءرفتار و اختلالات روان شش سال طول می‌کشد؛ آن‌هم به یک دلیل؛ رضایت‌نداشتن همسر به طلاق. او به «شرق» می‌گوید: «در دادگاه‌ها به گونه‌ای رفتار می‌شود که در نهایت زن مجبور می‌شود بگوید مهرم حلال، جانم آزاد. من روزهای سختی را پشت سر گذاشتم. در دادگاه به من می‌گفتند اعتیاد جرم نیست، همسر شما بیمار است و باید خودتان او را راضی به طلاق کنید». هدیه توضیح می‌دهد: «۱۵ سال زندگی مشترک تلخم را تحمل کردم، اما در آخر تصمیم گرفتم برای محافظت از فرزندم و خودم طلاق بگیرم. از آنجایی که همسرم صلاحیت حضانت فرزندان‌مان را نداشت، برای گرفتن حضانت ناچار شدم از مهریه ۱۴سکه‌ای و همه حق و حقوقم بگذرم. شاید باورتان نشود که همسرم تنها به این شرط حاضر به موافقت با طلاق شد که ماشینم را هم به او بدهم. من هم برای پایان‌دادن به این روند شش‌ساله فرساینده، حاضر به این کار شدم». او اضافه می‌کند: «همسرم می‌گفت توان پرداخت مهریه ندارد، دادخواست اعسار داد، حتی ۲۰ روزی هم به زندان افتاد. دادگاه قصد داشت مهریه را قسط‌بندی کند، اما با توجه به روند فرسایندهٔ دادگاه برای زنان، از مهریه و نفقه‌ام گذشتم».

مهریه را در ازای طلاق بخشیدم: فرایند طلاق برای «مژده» بیش از یک سال طول کشید تا اینکه سرانجام فروردین سال گذشته موفق به طلاق می‌شود. او به «شرق» توضیح می‌دهد که بعد از ۱۰ سال زندگی مشترک به دلیل اعتیاد همسرش تصمیم به طلاق می‌گیرد: «در این ۱۰ سال خیلی مدارا کردم، چون دوست نداشتم طلاق بگیریم، اما در اواخر زندگی مشترکم شرایط بسیار آزاردهنده و غیرقابل تحمل شده بود. وقتی قدم در راه طلاق گذاشتم، به این نتیجه رسیدم که در کشور ما قوانین اصلا به نفع زنان نیست. شرایط بسیار سخت بود و برای گرفتن حقم در دادگاه‌ها سرگردان شده بودم. به‌عنوان مثال همسرم خودروی خود را پنهان کرده بود. برای اینکه بتوانم بخشی از مهریه‌ام را از فروش ماشین به دست بیاورم، باید ابتدا ماشین را پیدا می‌کردم که عملا امکان‌پذیر نبود. از طرف دیگر نمی‌توانستم برای گرفتن مابقی مهریه اقدام کنم؛ زیرا دادگاه می‌گفت باید پرونده ماشین را ببندم و دوباره درخواست مهریه کنم. جالب اینکه بخشی از هزینه خرید خودروی مذکور را خودم تأمین کرده بودم». او اضافه می‌کند: «قاضی به من می‌گفت مرد معتاد باشد اما سر کار برود، مسئله‌ای نیست. قضات از یک زن تنها توقع داشتند که با همسرش زندگی کند، بدون توجه به اینکه نیاز و خواست زن چیست. در نهایت با اینکه وکیل داشتم ناچار شدم تمام حقوقم را مانند مهریه ۱۱۴سکه‌ای، نفقه، اجرت‌المثل، سهمی که از ودیعه مسکن داشتم و حتی لوازمی را که در سال‌های زندگی مشترک به خانه آورده بودم، در ازای گرفتن طلاق و حضانت فرزندم ببخشم».

گروکشی برای طلاق: برای «نگار» هم فرایند جدایی از همسری که ۱۲ سال آزارش داده بود، نزدیک به دو سال طول می‌کشد. او به «شرق» می‌گوید اگر همسرش در این مدت به دلیل ارتکاب جرم به زندان نمی‌افتاد، احتمالا فرایند طلاق بیش از این مدت طول می‌کشید: «همسرم هم مشکلات اخلاقی داشت، هم دارای اعتیاد بود و هم اختلالات روانی داشت. مشکلات او چنان زیاد بود که برای من و فرزندم خطرآفرین شده بود». همسر نگار با تودیع وثیقه توسط پدرش از زندان به مرخصی می‌رود و بازنمی‌گردد. همین وثیقه سبب خیر می‌شود: «همسرم طلبکاران زیادی داشت. ابتدا بدهی آنها را پرداخت کردند و در آخر بخش کمی از آن وثیقه هم بابت بخشی از مهریه به من پرداخت شد. اما برای من جالب است که دادگاه صدور حکم طلاق را منوط به بذل بخشی از مهریه‌ام کرد و من هم ناچار شدم چهار سکه را ببخشم. آن‌طورکه وکیلم توضیح داد «بذل مهریه» در راستای احراز کراهت زن و برای جلوگیری از رجوع در ایام «عده» صورت می‌گیرد. او آن‌قدر اموال داشت که همه مهریه‌ام را بدهد اما همه آنها را در این مدت به نام اطرافیانش از جمله دوست دخترش کرده بود. به هر حال شاید خدا با من بود که موفق شدم بخشی از مهریه‌ام را که ۱۱۴ سکه و یک سفر حج بود، دریافت کنم». او می‌گوید که در دادگاه هیچ حمایتی از او نشده است: «اگر دوندگی‌های خودم و وکیلم نبود، من حتی به همین حقوق مالی اندک هم نمی‌رسیدم. در دادگاه‌ها به جای حمایت در مسیر من سنگ می‌انداختند». با وجود تلاش نمایندگان مجلس برای نمایان‌کردن ابعاد مثبت این طرح برای زنان، حقوق‌دان‌ها در گفت‌وگو با «شرق» تأکید می‌کنند که طرح جدید هیچ حق مستقل و جدیدی را در ازای کم‌رنگ‌کردن تنها حق زن در خانواده به او اختصاص نداده، بلکه تنها برخی از قوانین گذشته را با تغییرات اندکی مواجه کرده است.

طرحی به ضرر زنان: عثمان مزیّن، حقوق‌دان و وکیل دادگستری درباره ابعاد این طرح به «شرق» می‌گوید این طرح در صورت تبدیل‌شدن به قانون هیچ حمایتی از خانواده نمی‌کند، به‌ویژه نسبت به زنانی بی‌توجه است که در شرایط ناگواری‌اند، به مهریه خود نیاز دارند و باید از زندگی مشترک رها شوند.

او توضیح می‌دهد: «این طرح چند اثر متفاوت به دنبال دارد؛ نخست اینکه باعث تغییر مقررات قانون مدنی درخصوص حق طلاق برای زنان می‌شود. دوم اینکه نوع تمکین زن در زناشویی را تغییر می‌دهد و در آخر اینکه تغییراتی در قانون اجرای احکام مدنی راجع به وصول مهریه صورت می‌دهد. این تغییرات از ماده ۷ قانون نحوه اجرای محکومیت‌های مالی مصوب ۱۳۹۲ ناشی می‌شود. براساس این ماده دیون دو نوع هستند؛ یا مدیونیت مسبوق به اخذ مال است یا اینکه مدیون مالی را دریافت نکرده است. در دیون مسبوق به اخذ مال، اصل بر تمکن است و دادگاه به‌سختی باید اعسار فرد مدیون را بپذیرد. اما در دیونی که مسبوق به اخذ مال نیستند مانند مهریه یا دیات و خسارات از آنجایی که مدیون مالی نگرفته است، بدون شهادت شهود به‌راحتی می‌توان اعسار او را پذیرفت».

این وکیل دادگستری اضافه می‌کند که پیش‌تر هم قوه قضائیه شیوه‌نامه‌ای را تدوین کرده بود که براساس آن حبس محکومان مهریه سخت‌تر شده بود. یعنی به محض پذیرفته‌شدن اعسار بدهکاران مهریه توسط دادگاه، این افراد از زندان آزاد می‌شدند: «در سال‌های اخیر تعداد محکومان مهریه بسیار زیاد شد. این موضوع بسیاری از مردان را راهی زندان کرد، این افراد مشاغل خود را از دست دادند و حتی توان پرداخت هزینه‌های زندگی خانواده را نداشتند. این موضوع همچنین هزینه بسیاری را بر بودجه عمومی کشور تحمیل کرد». مزیّن به این موضوع هم اشاره می‌کند که در این طرح، تمکین زن، به تمکین خاص (رابطه زناشویی) محدود شده و دیگر زن موظف به تمکین عام (رتق و فتق امور منزل) نیست: «همچنین زوجین چنانچه به مدت دو سال جدا از یکدیگر زندگی کنند و در صورت اعلام کراهت از طرف زن، دادگاه در ازای گذشت زن از حقوق مالی خود، «عسر و حرج» را احراز و حکم طلاق را صادر می‌کند. از طرف دیگر این طرح در موضوع «حق حبس زن» در ابتدای زندگی مشترک، ایجاد مشکل کرده است. به این معنا که براساس قانون مدنی، زن از ابتدای زندگی مشترک تا زمان اخذ مهریه از مرد، می‌تواند تمکین نکند. دادگاه هم در صورت درخواست زن می‌تواند در همان ابتدای زندگی مشترک کل مهریه را تقسیط کند، اما با طرح جدید زمانی که مرد اولین پیش‌قسط را داد، زن باید تمکین خاص را انجام دهد».

حالا این سؤال مطرح می‌شود که این طرح برای زنی که قصد طلاق دارد، خواهان حقوق مالی خود یعنی مهریه است، علاقه‌ای هم به دو سال زندگی جداگانه و اتلاف وقت ندارد و به همان دلایلی که قصد طلاق دارد، از همبستری با همسر کراهت دارد، چه فوایدی دارد؟ او در پاسخ می‌گوید: «شرایط عسر و حرج حصری نیست. مثلا اعتیاد مضر همسر، پرداخت‌نکردن نفقه به مدت شش ماه و... از شرایط احراز عسر و حرج هستند، حالا این طرح می‌گوید اگر زن اعلام کراهت کرده و حقوق مالی خود را ببخشد، دادگاه حکم طلاق را صادر می‌کند. درحالی‌که در گذشته صرفا با اعلام کراهت و بذل حقوق مالی چنین الزامی برای دادگاه ایجاد نمی‌شد؛ یعنی قانون‌گذار در طرح جدید اعلام کرده که زن برای به‌دست‌آوردن آزادی خود باید حقوق مالی‌اش را بذل کند». مزیّن این را هم می‌گوید که این طرح جدید تنها برای زنانی می‌تواند اندکی مفید باشد که یا میزان مهریه‌شان اندک است، یا اساسا موضوع مهریه برای‌شان اهمیتی ندارد یا به مهریه اعتقاد ندارند اما برای زنانی که هیچ سرپناهی ندارند و از طرف دیگر قصد آزادی از زندگی مشترک را به هر دلیل دارند، نه‌تنها دستاوردی ندارد بلکه به ضررشان است. این وکیل دادگستری بر این باور است که این طرح به زنان پیام می‌دهد مهریه خود را در همان ابتدای زندگی مشترک دریافت کنند و امیدی به قوانین نداشته باشند: «زیرا قانون جدید، زوج بدهکار مهریه را برای مهریه بیش از ۱۴ سکه جلب نمی‌کند. البته براساس قوانین اگر زوجه مالی از زوج داشته باشد دادگاه آن مال را توقیف کرده و مزایده را هم برگزار می‌کند و مهریه زن را از محل آن مال پرداخت می‌کند، اما براساس طرح جدید اگر مرد به میزان ۱۴ سکه را پرداخت کند، حکم جلب از او برداشته می‌شود، وقتی مرد از فشار جلب خلاص شد، دیگر اجازه نمی‌دهد مالی به نامش ثبت شود تا همسر بتواند آن را طلب کند. این درحالی است که درباره دیون مالی غیرمهریه دادگاه، هم حکم جلب مدیون را می‌دهد، هم ممنوع‌الخروجش می‌کند».

مهریه ماهیت کیفری ندارد: شیما قوشه، دیگر وکیل دادگستری، معتقد است که این رفتارهای مجلس نوعی پروپاگاندا برای هم‌راستاکردن بخشی از مردان جامعه با این نهاد است. او در گفت‌وگو با «شرق»، اشاره نمایندگان مجلس به «ماهیت کیفری» مهریه را ناشی از بی‌اطلاعی اعضای کمیسیون قضائی مجلس با دانش حقوقی می‌داند: «اساس مهریه، کیفری نیست بلکه دِین است. قانون نحوه اجرای محکومیت‌های مالی همان‌طورکه از نام آن پیداست، درباره محکومیت‌های مالی و حکم به پرداخت دین است. مردی که مهریه را پرداخت نکرده اساسا مرتکب جرمی نشده که بگوییم کیفری است، بنابراین قید «کیفری» در این زمینه ایراد حقوقی دارد». به باور او کاربست پابند الکترونیک به جای زندان مناسب است، به شرطی که این اطمینان وجود داشته باشد که مرد با پابند الکترونیک هم کار کرده و اقساط مهریه را پرداخت می‌کند: «یک نکته مثبت دیگر هم آن است که در بازه زمانی ۱۳۹۹، ۱۴۰۰ اگر می‌توانستیم اثبات کنیم که بعد از اقدام زن برای دریافت مهریه یا اقدام به طلاق، مرد اقدام به انتقال اموال خود کرده است، دادگاه می‌پذیرفت که معامله به قصد فرار از دین است و آن را ابطال می‌کرد، اما دیوان عالی کشور یک رأی وحدت رویه درباره دیون مالی ارائه کرد که براساس آن تنها در صورتی معامله به قصد فرار از دین است که فرد بعد از صدور حکم قطعی، اقدام به انتقال اموال خود کند. در این بین زنان در مسئله مهریه، بیش از هر قشر دیگری از رأی وحدت رویه مذکور متضرر شدند. حالا درخبرها آمده بود که در این طرح به سیاق سابق، درصورتی‌که زن دادخواست مهریه بدهد و مرد اموالش را منتقل کند، معامله صوری بوده و باطل می‌شود». قوشه می‌گوید: «سال‌هاست ما می‌گوییم حالا که قانونی در حمایت از زنان نیست، هنگام ازدواج، مردان شروط ضمن عقد را به زنان بدهند و با آن موافقت کنند و مهریه تعیین نشود؛ یعنی زن حق طلاق داشته باشد، مهریه نداشته باشد. مهریه تنها در صورتی به زن تعلق بگیرد که همسرش فوت کند، زیرا در شرایط فوت همسر امکان بی‌سرپناه‌ماندن زن زیاد است».

خبرخوان

تشکیل پلیس ویژه اطفال و نوجوانان

ایسنا: وزیر دادگستری تأکید کرد تشکیل پلیس ویژه اطفال و نوجوانان یک ضرورت است. امین حسین رحیمی ادامه داد: «مواجهه با کودک، کار سختی است، مخصوصا که این کودک در تماس با قانون به مرجع قضائی مراجعه کرده باشد. برخورد با یک کودک با سایر افراد در مرجع قضائی متفاوت است و نتیجه برخورد قضائی با این کودک باید برگشت به زندگی شرافتمندانه باشد». او افزود: «پرونده باید بالاخره رسیدگی شود اما این نوع پرونده‌ها بسیار حساس‌اند و یکی از آن تبلور در رأی است و دیگری نحوه برخورد با این کودک در طول جریان دادرسی است». او با تأکید بر اینکه تشکیل پلیس ویژه اطفال و نوجوانان یک ضرورت است، گفت: «از نظر تراکم کار قضات ما در خیلی از جاها نتوانستیم دادگاه ویژه را تشکیل دهیم. باید تلاش کنیم در همه حوزه‌های قضائی دادگاه ویژه اطفال و نوجوانان را تشکیل دهیم».

خاک‌سپاری سالانه ۷ هزار عضو پیوندی

ایسنا: امید قبادی، نایب‌رئیس هیئت‌مدیره انجمن اهدای عضو ایرانیان، اعلام کرد: «بررسی‌ها حاکی از آن است که هر دو تا سه ساعت، یک بیمار نیازمند پیوند عضو، جان خود را در لیست انتظار دریافت عضو، از دست می‌دهد و این در حالی است که سالانه حدود شش هزار تا هفت هزار عضو سالم قابل اهدا از افراد مرگ مغزی در کشور به خاک سپرده می‌شوند». او ادامه داد: «بیش از پنج هزار تا هشت هزار مرگ مغزی سالانه در کشور اتفاق می‌افتد، ضربه به سر، مهم‌ترین علت مرگ مغزی در سطح جهان به‌ویژه کشورهای منطقه مدیترانه شرقی سازمان جهانی بهداشت به حساب می‌آید و حوادث ترافیکی، مهم‌ترین عامل ضربه به سر محسوب می‌شود. آمار و ارقام بیانگر این است که حدود ۱۶ هزار تا ۲۰ هزار نفر سالانه در کشور به دلیل حوادث ترافیکی جان خود را از دست می‌دهند که پنج هزار تا هشت هزار نفر از این افراد به دلیل مرگ مغزی جان خود را از دست می‌دهند». بر اساس اعلام او، سالانه حدود سه هزار تا چهار هزار مرگ مغزی با اعضای مناسب پیوند وجود دارد ولی فقط یک‌سوم این افراد به اهدای عضو رضایت می‌دهند. فرهنگ اهدای عضو ریشه در نوع‌دوستی و ایثار دارد و به طور قطع، ایثار و نوع‌دوستی در میان ایرانی‌ها رایج است؛ اما نکته آن است که «بازگشت‌ناپذیری مرگ مغزی» را باور نکرده‌اند و این موضوع در جامعه نهادینه نشده است. به دلیل اینکه بازگشت‌ناپذیری مرگ مغزی در جامعه نهادینه نشده، دوسوم خانواده‌هایی که یک نفر از عزیزان آنها دچار مرگ مغزی می‌شود به پیوند عضو رضایت نمی‌دهند.

شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند «سهامی عام»

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای شماره MC04/08 تحت عنوان انجام خدمات طراحی پایه مخازن و بازوهای بارگیری محصولات ویژه جدید

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند در نظر دارد خدمات موضوع صدرالاشاره را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای مطابق اسناد مناقصه به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. شرکتهای متقاضی می توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر و شرایط شرکت در مناقصه به سایت اینترنتی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند به آدرس WWW.IKORC.IR مراجعه نمایند.

۱- موضوع مناقصه :

الف) شرح مختصر:

ردیف	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	مدت	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)
۱	MC04/08	انجام خدمات طراحی پایه مخازن و بازوهای بارگیری محصولات ویژه جدید	۴ ماه شمسی	۷۷۸,۰۰۰,۰۰۰

ب) تضمین مورد قبول شامل : ضمانتنامه بانکی / واریز وجه نقد / چک بین بانکی / چک تضمینی.

ج) مناقصه گزار در رد یا قبول هر یک یا تمام پیشنهادها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.

د) شرکتهای متقاضی میبایست دارای رتبه یک مشاور در رشته نفت و گاز شاخه تجهیزات پالایشگاهی یا خطوط انتقال و همچنین دارا بودن حداقل سه پروژه با موضوع مشابه در ۵ سال گذشته باشند.

۲- اشخاص حقوقی واجد شرایط میتوانند ، جهت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی مناقصه صدرالاشاره بر اساس تاریخ های مندرج بشرح ذیل به آدرس اینترنتی فوق الذکر مراجعه و پس از دریافت اسناد و مطالعه آن، مستندات ارزیابی کیفی مورد نظر را در قالب یک فایل با نام موضوع مناقصه در قالب لوح فشرده و در مهلت مقرر به آدرس مندرج در ذیل آگهی فراخوان تحویل و یا ارسال نمایند. بدیهی است پیشنهادهایی که با شرایط مندرج در فراخوان اختلاف داشته باشند و یا بعد از مهلت مقرر در متن فراخوان ارسال گردند ترتیب اثر داده نخواهد شد. ضمنا پس از مراحل ارزیابی کیفی متقاضیان ، از شرکتهای واجد شرایط تایید شده جهت ادامه فرآیند مناقصه دعوت بعمل خواهد آمد.

۳- مهلت ارسال تقاضا (اعلام آمادگی)و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی:

۳-۱- مهلت ارسال تقاضا و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی : از روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۰۳ لغایت روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۰۷

۳-۲- آخرین مهلت ارسال اسناد استعلام ارزیابی کیفی : روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۱

۳-۳- تاریخ گشایش پاکات اسناد مناقصه متعاقباً اعلام می گردد.

۴- نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار: شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند واقع در استان مرکزی- اراک- کیلومتر۲۰جاده بروجرد- ساختمان مرکزی - طبقه دوم- امور حقوقی و پیمانها شماره تلفن ۳۳۴۹۱۰۹۳-۰۸۶ شماره نمابرها ۳۴۱۶۶۷۰۱-۰۸۶ و ۳۴۱۶۶۰۸۴-۰۸۶

روابط عمومی و اموربین الملل شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند

۱۶۵۶